

STILLEZA TERDAG

Voorganger: ds. Hans van Dalen

Ouderling van dienst: Piet Wolters

Ouderling van welkom: Jaco Wessels

Orgel: Rien Hoekjen

Fluit/trompet: Irma Molenaar-Snellink

Stilte

Welkom

Welkom en mededelingen
door ouderling
Jaco Wessels

Liturgisch bloemstuk

Het daglicht lonkt,
de nieuwe dag breekt aan
en de toekomst opent zich.
Er komt licht. Acht is het
getal dat de nieuwe dag
symboliseert. Een ster in
de nacht geeft licht.

Stilte

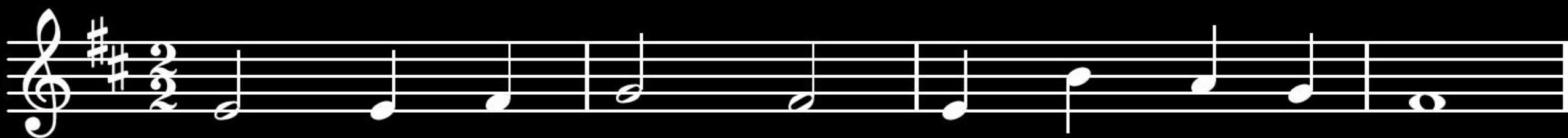
Orgelspiel

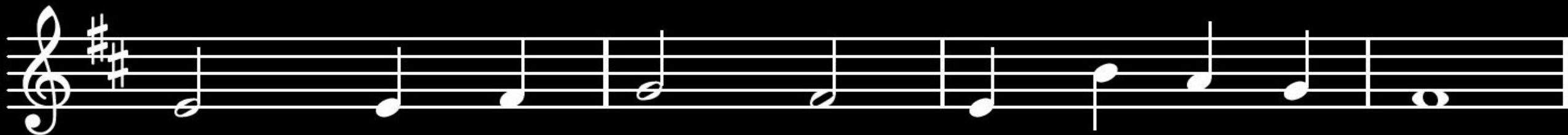
Orgelspel

De Engelse Fortuyn
variaties van Sweelinck

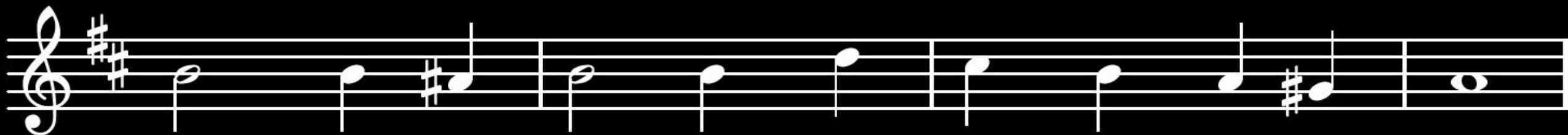
Zingen: Lied 592: 1, 2 en 3

1 Stil ligt de tuin rond - om het wit - te graf

waar zich de Heer voor ons ver - lo - ren gaf.

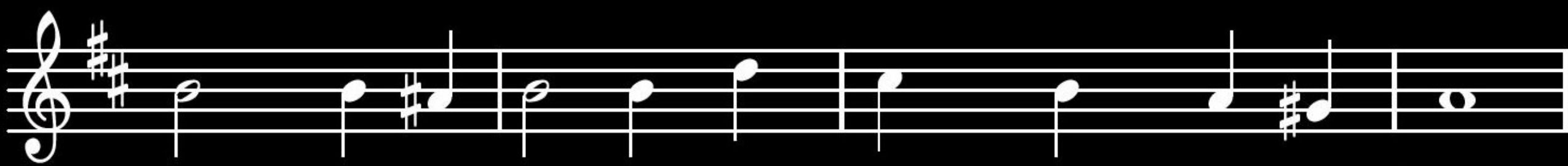

Vrou - wen en vrien - den gaan rou - wend in het zwart.

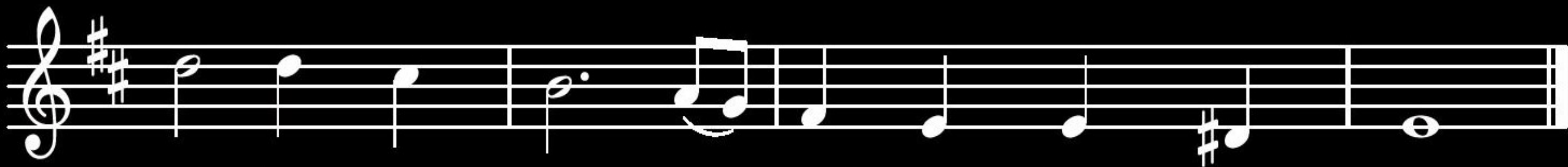

Zwaar als een steen weegt droef - heid op hun hart.

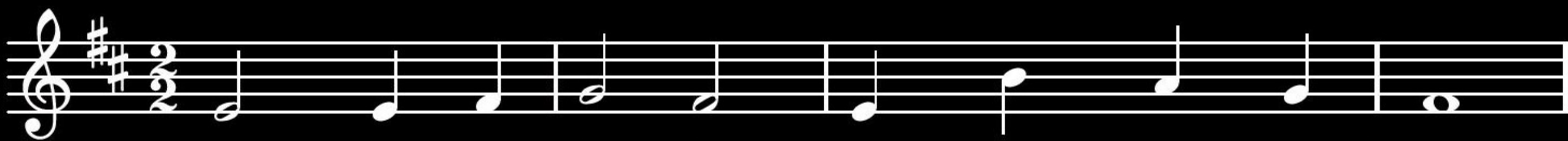

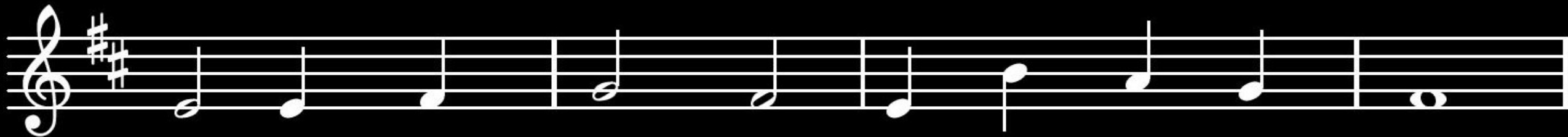
Hoop is ver-vlo-gen en vriend-schap weg-ge-vlucht.

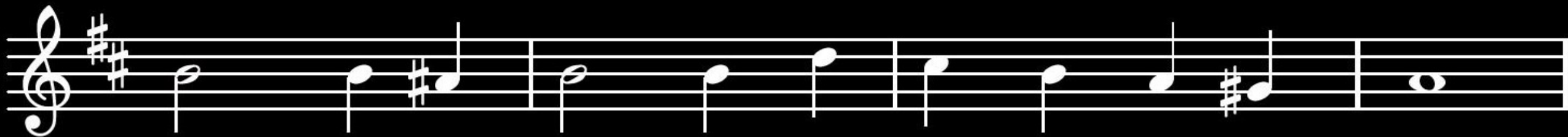
Al-les wat leeft, ja heel de schep-ping zucht.

2 Drie da-gen is zijn stem niet meer ge-hoord.

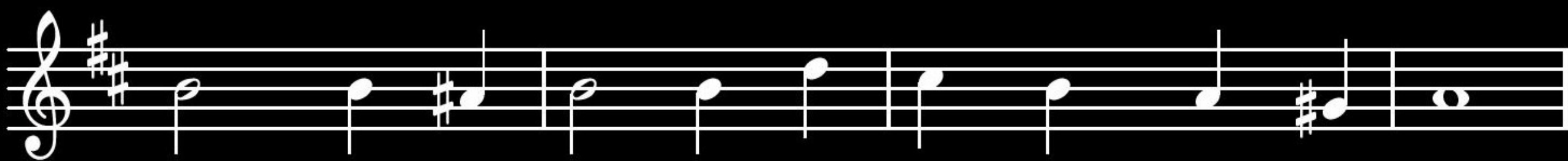
A-dem-loos wacht de we-reld op het woord.

Waar is de God die he-mel en aar-de schiep?

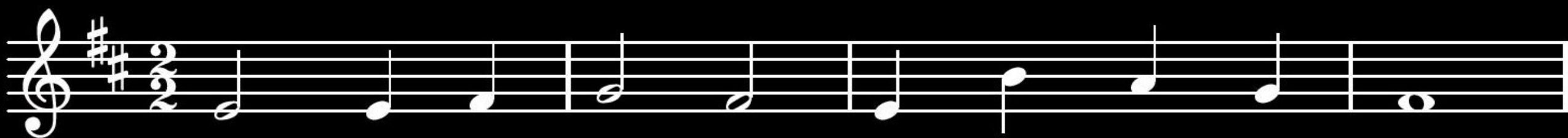
Waar is zijn Zoon die ons bij na-me riep?

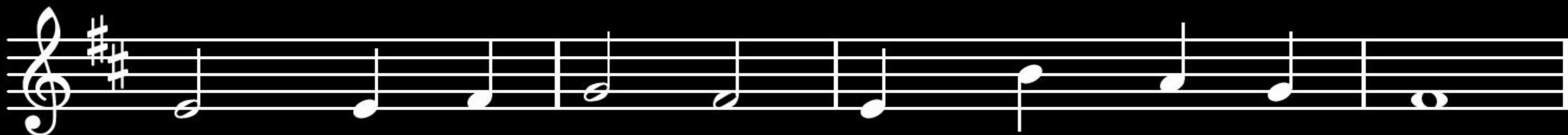
Waar-om ver-laet Hij nu wat zijn hand be-gon?

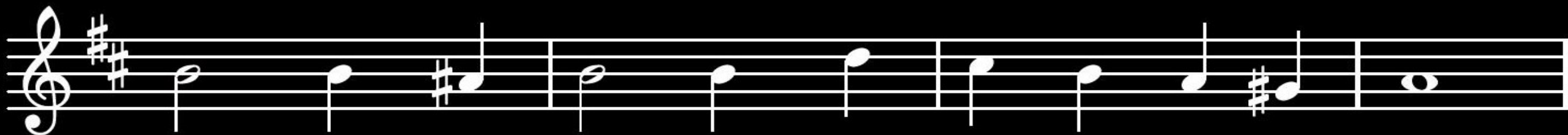
Duis-ter-nis o - ver-mant het licht der zon.

3 Eeu - wi - ge, uw ge - rech - tig - heid is groot.

Wek uw Ge - zalf - de, wek Hem uit de dood.

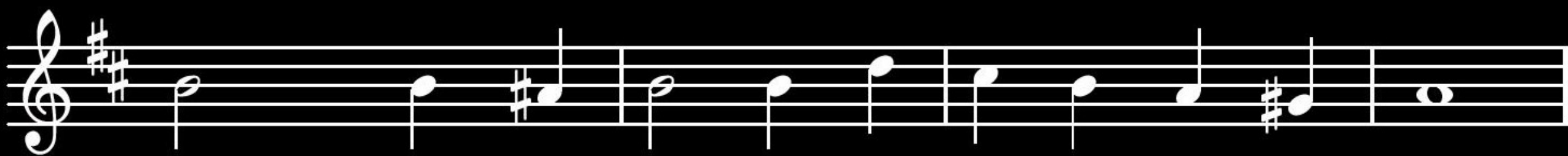

Mo - gen wij ho - pen dat bij de da - ge - raad

wij Hem her - ken - nen als Hij voor ons staat?

Wordt dan uw he-mel-se vre-de-rijk ge-sticht

hier op de aar - de in het mor-gen - licht?

Gebed

Lezing: Psalm 130: 5 en 6 en overdenking

*“Ik zie uit naar de HEER, mijn ziel ziet uit naar Hem
en verlangt naar Zijn woord. Mijn ziel verlangt naar
de HEER, meer dan wachters naar de morgen,
meer dan wachters uitzien naar de morgen”*

Orgel en fluit

Wachet auf, ruft uns die Stimme
(Johann Gottfried Walther 1684-1748)

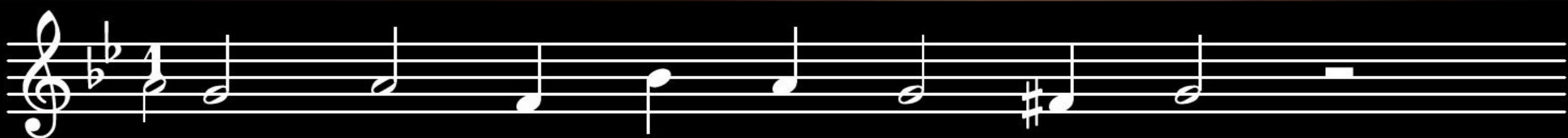
= *Stem* =

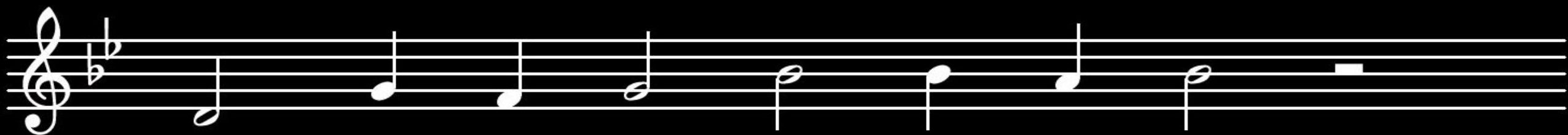
²⁶God zei: 'Laten Wij mensen maken die ons evenbeeld zijn, die op Ons lijken; zij moeten heersen over de vissen van de zee en de vogels van de hemel, over het vee, over de hele aarde en over alles wat daarop rondkruipt.' ²⁷God schiep de mens als zijn evenbeeld, als evenbeeld van God schiep Hij hem, mannelijk en vrouwelijk schiep Hij de mensen. ²⁸Hij zegende hen en zei tegen hen: 'Wees vruchtbaar en word talrijk, bevolk de aarde en breng haar onder je gezag: heers over de vissen van de zee, over de vogels van de hemel

Vervolg

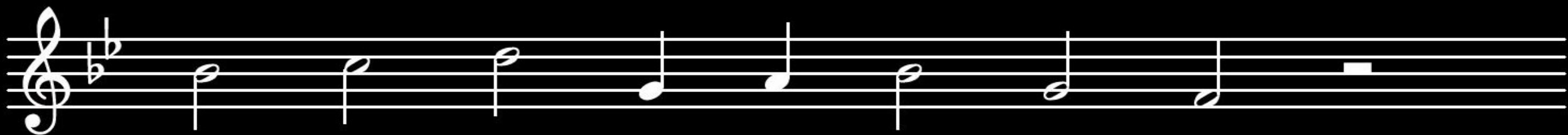
en over alle dieren die op de aarde rondkruipen.’
²⁹ Ook zei God: ‘Hierbij geef Ik jullie alle
zaaddragende planten en alle vruchtbomen op de
aarde; dat zal jullie voedsel zijn. ³⁰ Aan de dieren
die in het wild leven, aan de vogels van de hemel
en aan de levende wezens die op de aarde
rondkruipen, geef Ik alle groene planten tot
voedsel.’ En zo gebeurde het. ³¹ God zag alles wat
Hij had gemaakt: het was zeer goed. Het werd
avond en het werd morgen. De zesde dag.

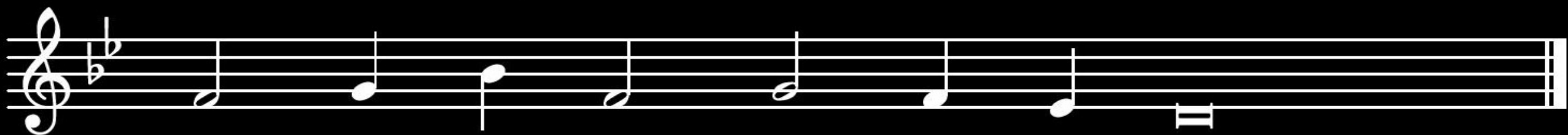
1 Juich Go - de toe, ba-zuin en zing.

Treed na - der tot gij Hem om-ringt,

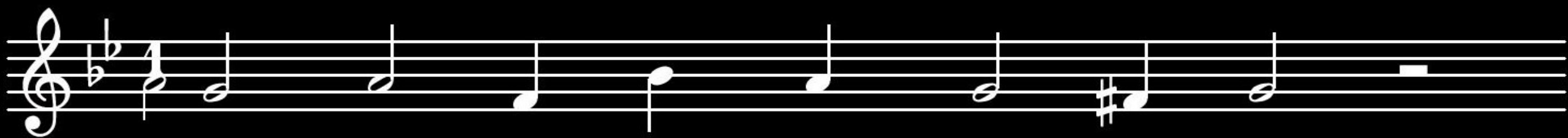

gij aar - de al-om, zijn rijks - do - mein,

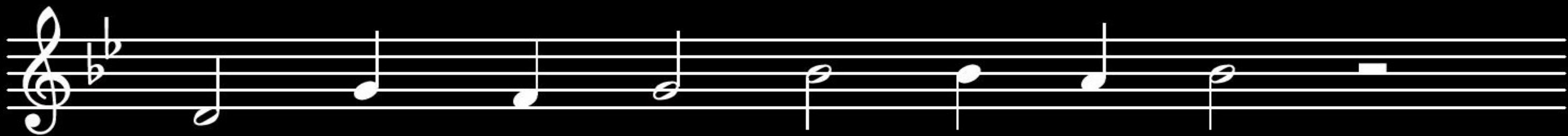

zult voor de Heer dienst-vaar-dig zijn.

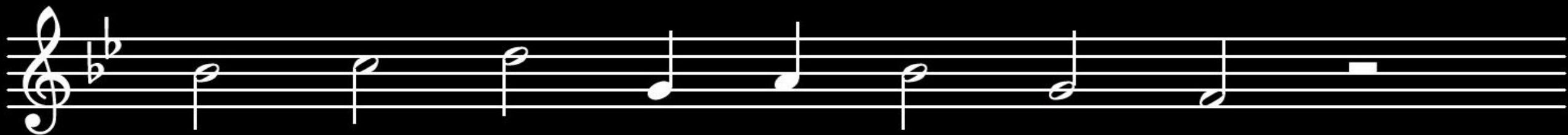

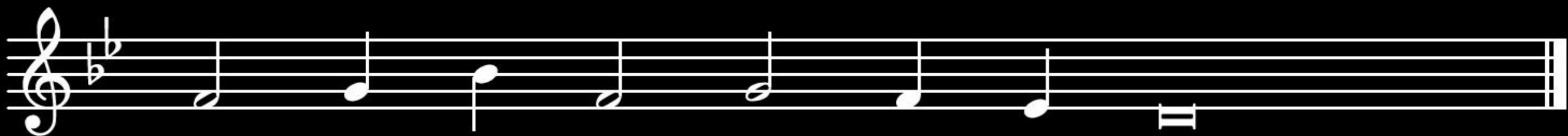
2 Roep uit met blijdschap: 'God is Hij.

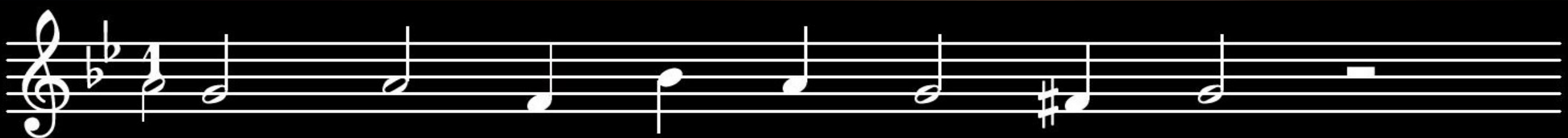
Hij schiep ons, Hem be - ho - ren wij,

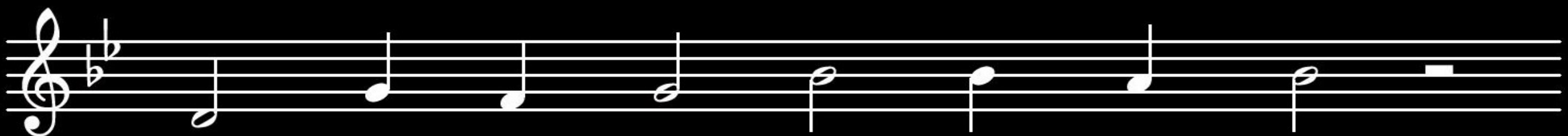
zijn volk, de schapen die Hij hoedt

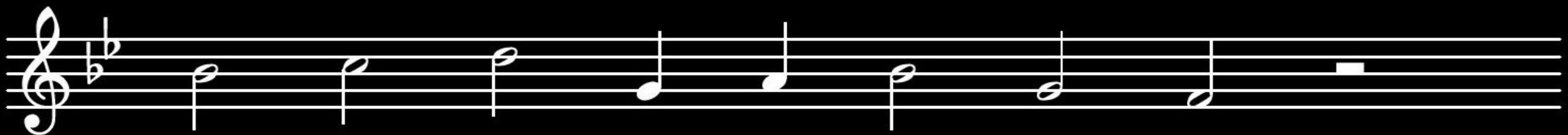
en als be - min - den weidt en voedt.'

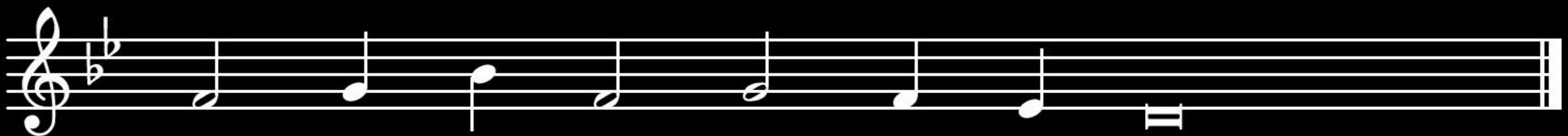
3 Treed sta - tig bin - nen door de poort.

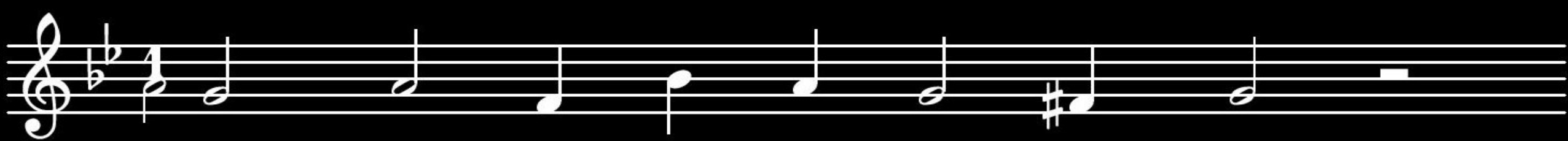
Hier staat zijn troon, hier woont zijn woord.

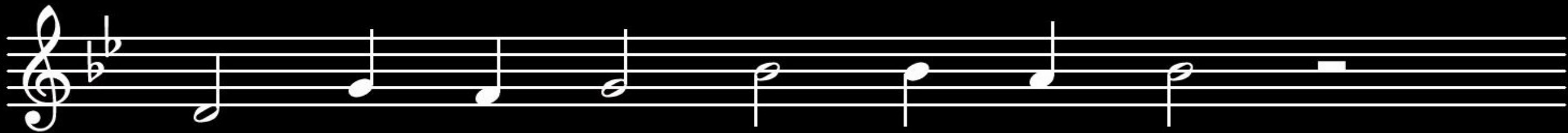
Hef hier voor God uw lof - zang aan:

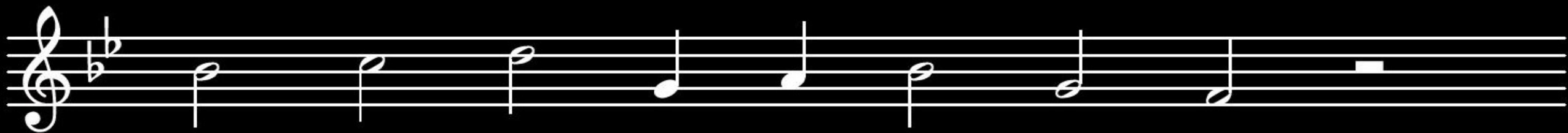
Ge - be - ne - dijd zijn gro - te naam.

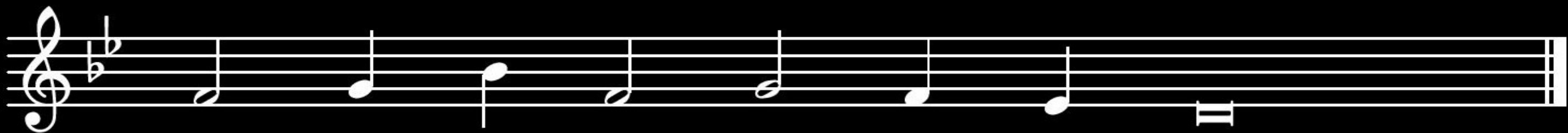
4 Want God is o - ver - stel - pend goed,

die ons in vre - de wo - nen doet.

Zijn goed - heid is als mor - gen - dauw:

elk nieuw ge - slacht er - vaart zijn trouw.

= *Stem* =

²¹Toen hield Mozes zijn arm boven de zee, en de HEER liet de zee terugwijken door gedurende de hele nacht een krachtige oostenwind te laten waaien. Hij veranderde de zee in droog land. Het water spleet, ²²en zo konden de Israëlieten dwars door de zee gaan, over droog land; rechts en links van hen rees het water op als een muur. ²³De Egyptenaren achtervolgden hen, alle paarden en wagens van de farao en al zijn ruiters gingen achter hen aan de zee in. ²⁴Maar in de morgenwake keek de HEER vanuit de vuurzuil en

Vervolg

de wolkkolom neer op het Egyptische leger en zaaide paniek onder hen. ²⁵Hij liet de wielen van de wagens vastlopen, zodat de Egyptenaren met moeite vooruitkwamen. 'Laten we vluchten!' riepen ze. 'De HEER steunt de Israëlieten, Hij strijdt tegen ons!'

²⁶De HEER zei tegen Mozes: 'Strek je arm uit boven de zee; dan stroomt het water terug, over de Egyptenaren en over al hun wagens en ruiters.' ²⁷Mozes gehoorzaamde, en toen de dageraad aanbrak, stroomde de zee terug naar

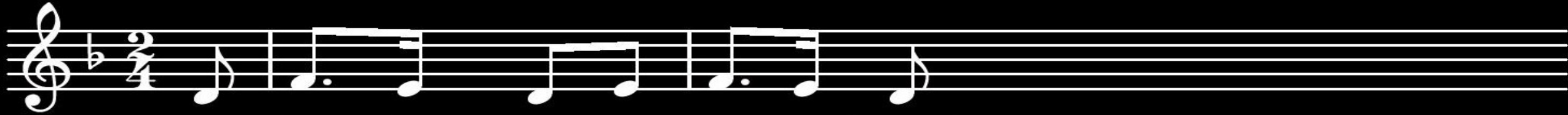
Vervolg

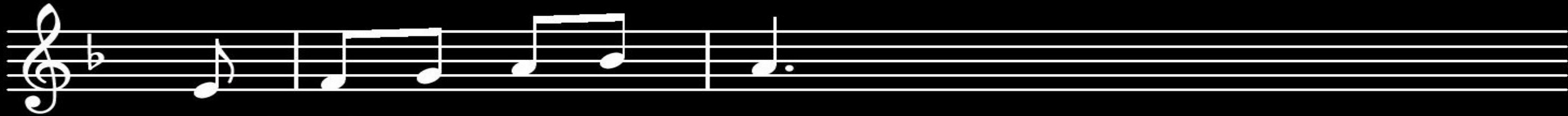
haar gewone plaats. De Egyptenaren vluchtten het water tegemoet, de HEER dreef hen regelrecht de golven in. ²⁸Het terugstromende water overspoelde het hele leger van de farao, al zijn wagens en ruiters, die achter de Israëlieten aan de zee in gereden waren; niet een van hen bleef in leven. ²⁹Maar de Israëlieten waren dwars door de zee gegaan, over droog land, terwijl rechts en links van hen het water als een muur omhoogrees. ³⁰Zo redde de HEER de Israëlieten die dag uit de handen van de Egyptenaren.

Zingen: Lied 169 (wisselzang)

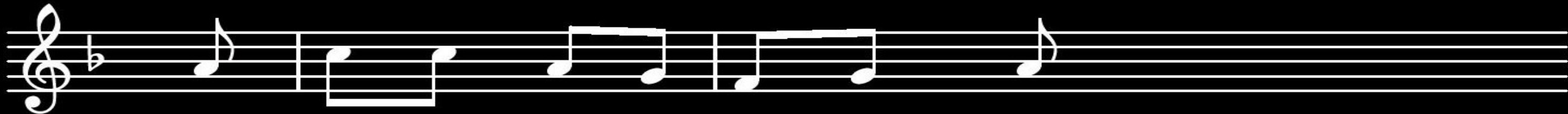
Allen

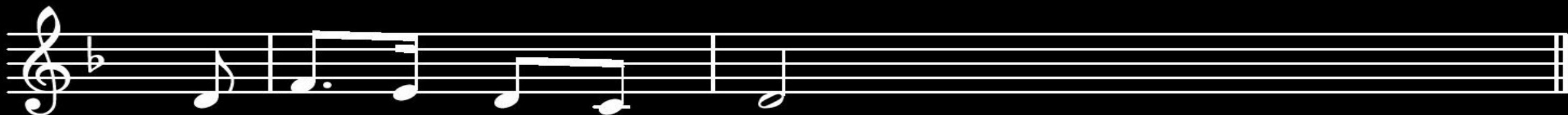
1 De ko-ning van E-gyp-te-land

trok al zijn le-gers saam.

Ons lot was ech-ter in Gods hand.

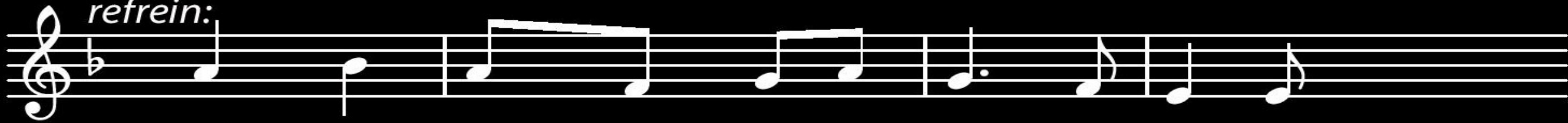
Ge-pre-zen zij zijn Naam!

Refrein: allen

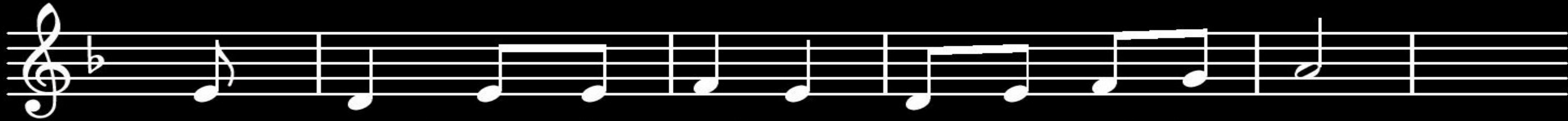

Allen

refrein:

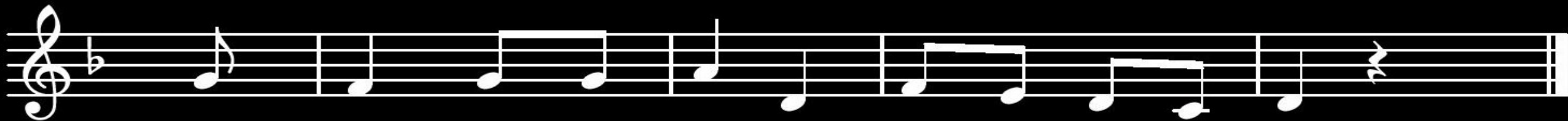
Zing de Heer, want Hij is hoog ver-he-ven,

het paard en zijn rui-ter stort-te Hij in zee.

Zing de Heer, want Hij is hoog ver-he-ven,

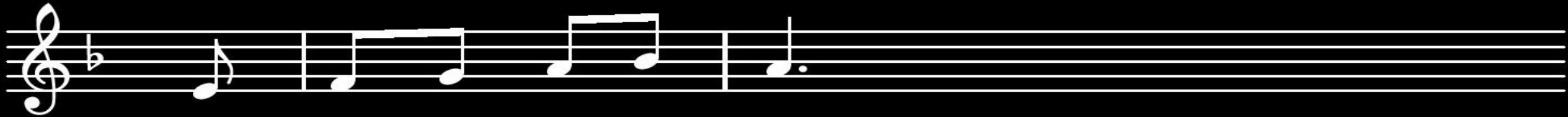
het paard en zijn rui-ter stort-te Hij in zee.

Vers 2: mannen

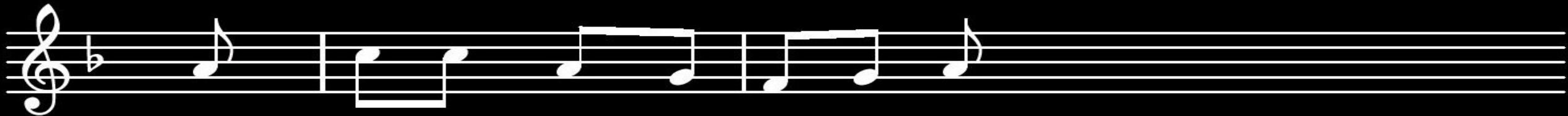
Vrouwen

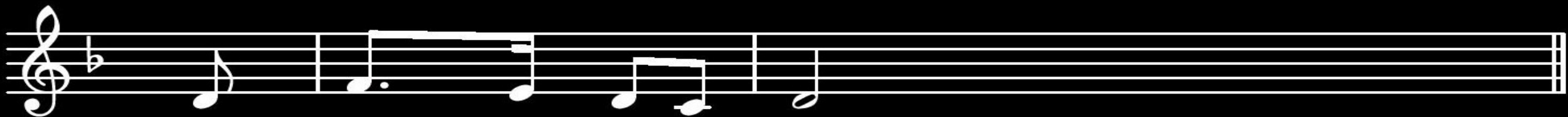
2 Hun rui-ters za-ten hoog te paard,

hun wa-gens re-den snel.

Maar ho-ger nog ver-he-ven is

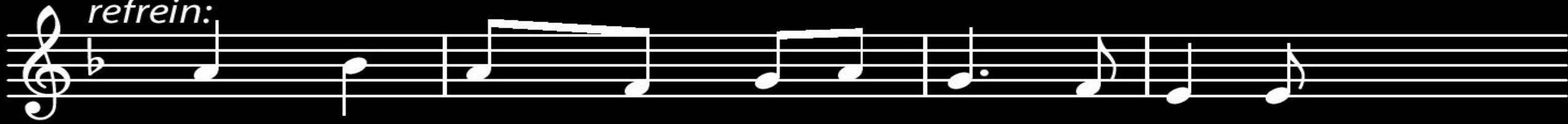

die streed voor Is-ra - el.

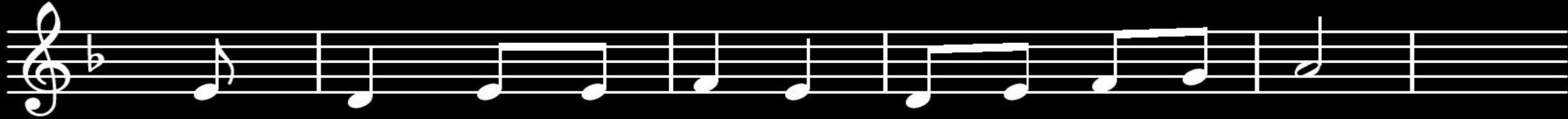
Refrein: allen

Allen

refrein:

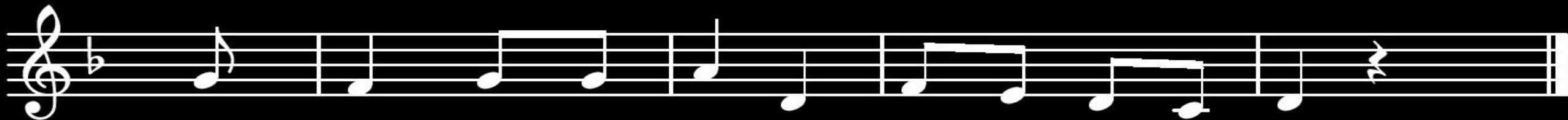
Zing de Heer, want Hij is hoog ver-he-ven,

het paard en zijn rui-ter stort-te Hij in zee.

Zing de Heer, want Hij is hoog ver-he-ven,

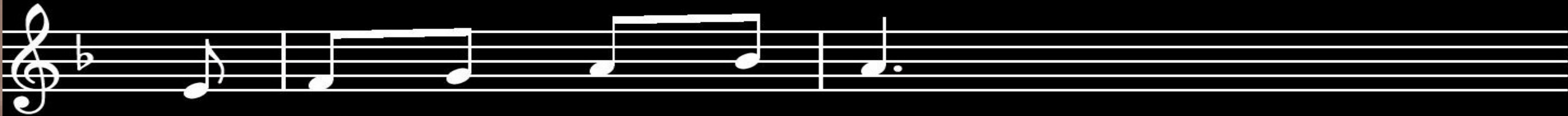
het paard en zijn rui-ter stort-te Hij in zee.

Vers 3: vrouwen

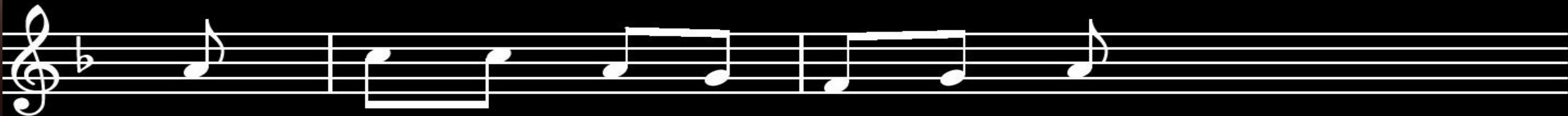
Mannen

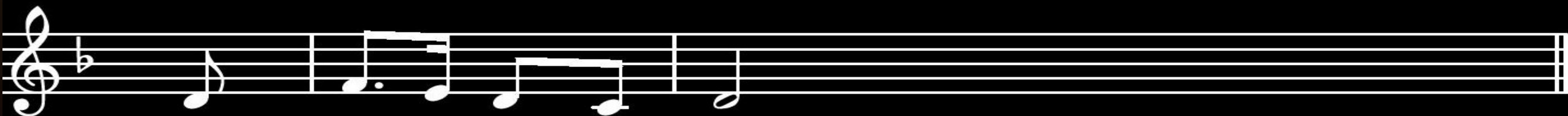
3 De aar-de dreun-de van ge-weld,

de lucht zag zwart van stof.

Maar met ons was de sterk-ste held.

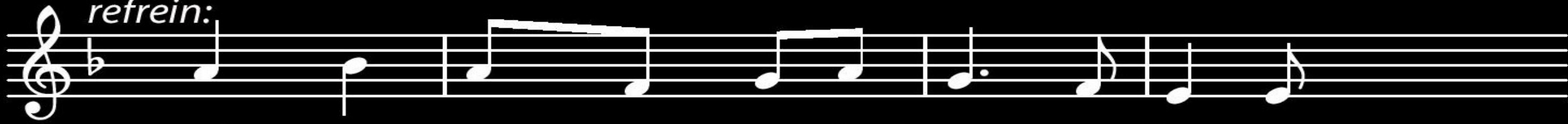

Zing, Is-ra-el, zijn lof.

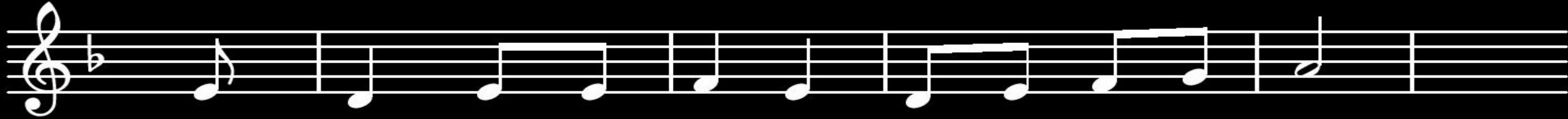
Refrein: allen

Allen

refrein:

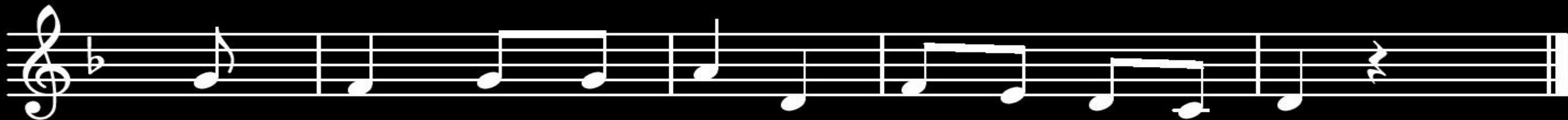
Zing de Heer, want Hij is hoog ver-he-ven,

het paard en zijn rui-ter stort-te Hij in zee.

Zing de Heer, want Hij is hoog ver-he-ven,

het paard en zijn rui-ter stort-te Hij in zee.

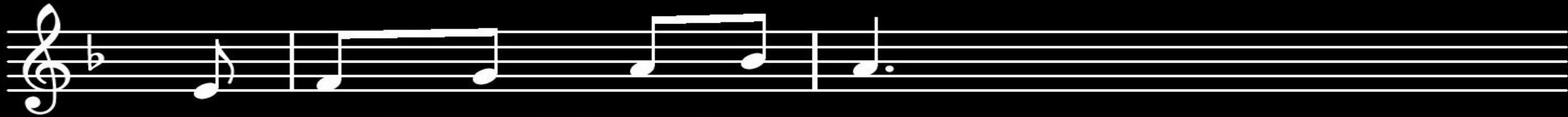
Vers 4: mannen

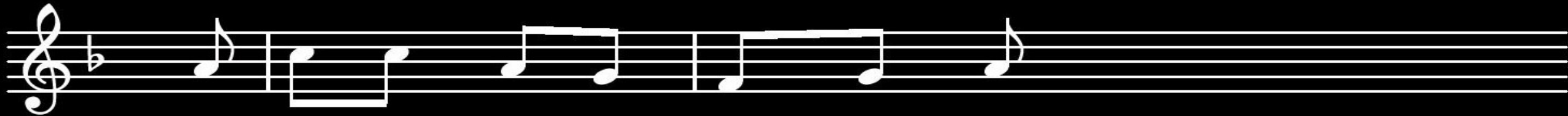
Vrouwen

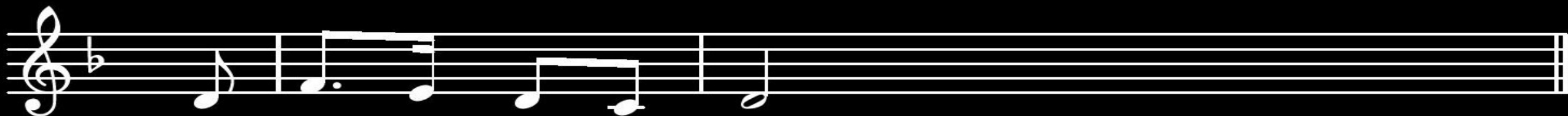
4 Zijn a-dem baan-de ons een pad,

de wind werd bond-ge-noot.

De vij-and ech-ter vond zijn graf

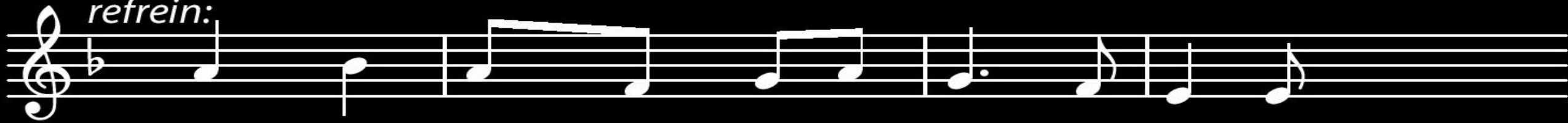

in 't wa-ter van de dood.

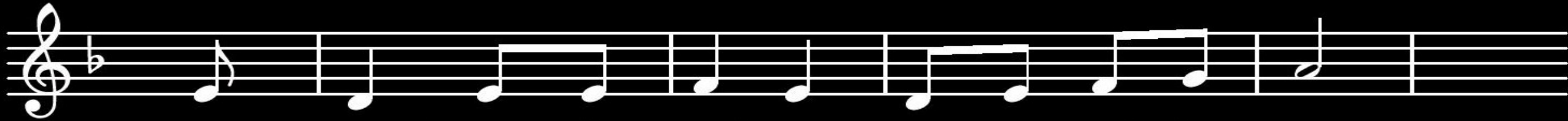
Refrein: allen

Allen

refrein:

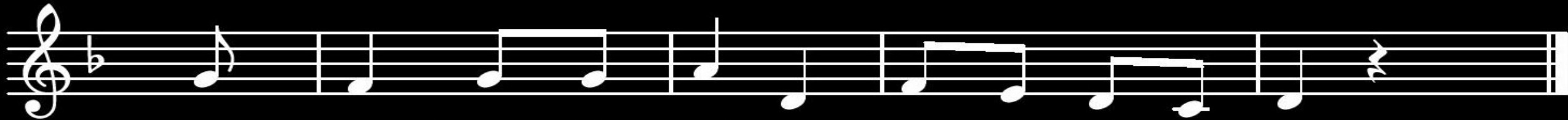
Zing de Heer, want Hij is hoog ver-he-ven,

het paard en zijn rui-ter stort-te Hij in zee.

Zing de Heer, want Hij is hoog ver-he-ven,

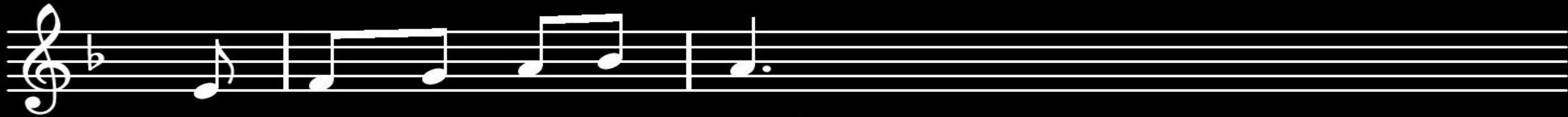
het paard en zijn rui-ter stort-te Hij in zee.

Vers 5: vrouwen

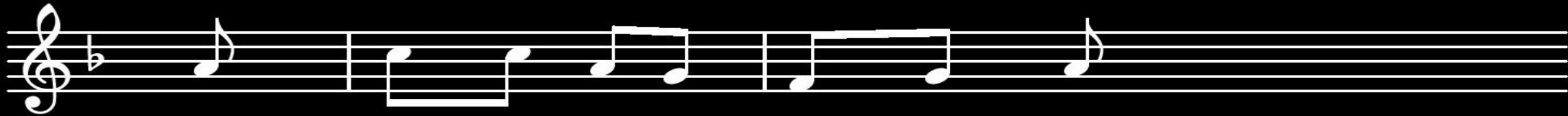
Mannen

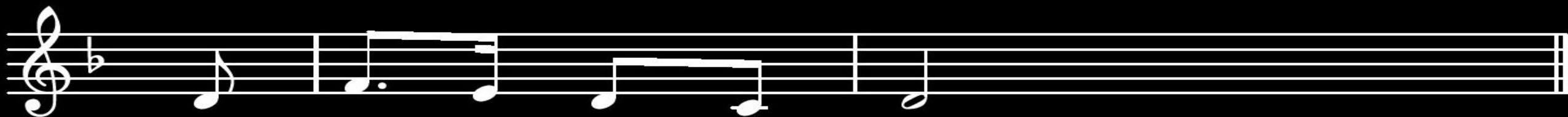
5 Voor al-tijd wor-den man en paard

ver-zwe-gen in de vloed.

Maar rond-om is de naam ver-maard

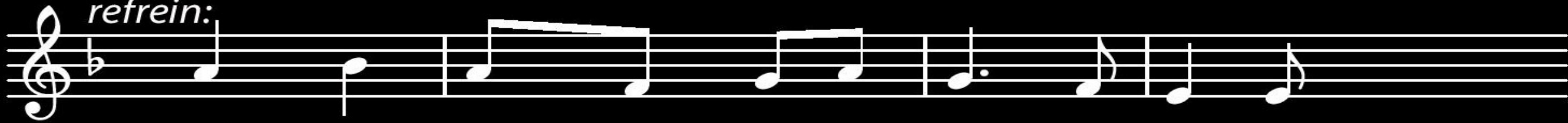
van Hem die won-deren doet.

Refrein: allen

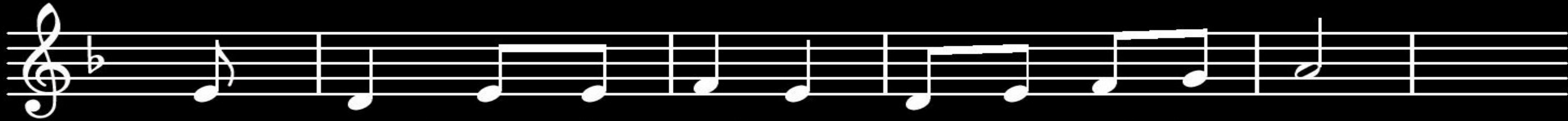

Allen

refrein:

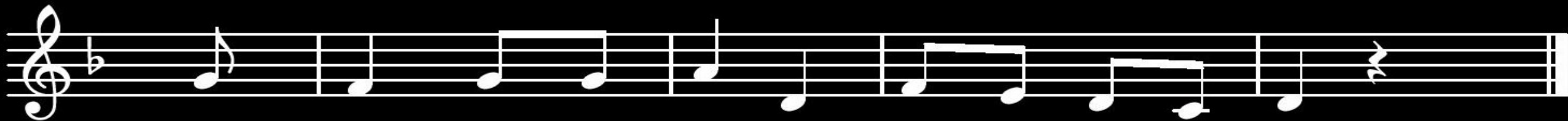
Zing de Heer, want Hij is hoog ver-he-ven,

het paard en zijn rui-ter stort-te Hij in zee.

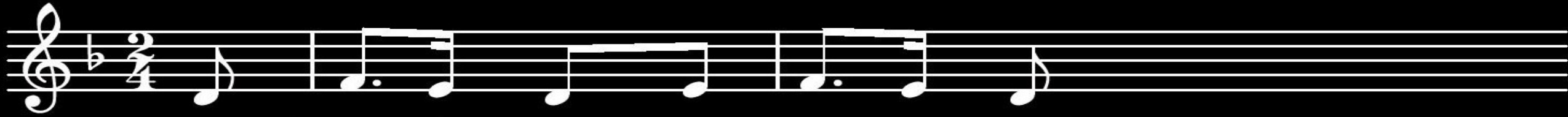
Zing de Heer, want Hij is hoog ver-he-ven,

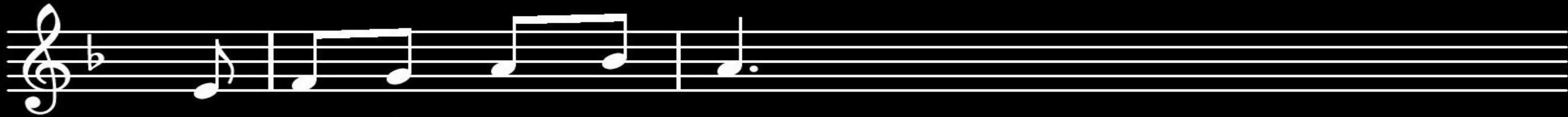
het paard en zijn rui-ter stort-te Hij in zee.

Vers 6: mannen

Allen

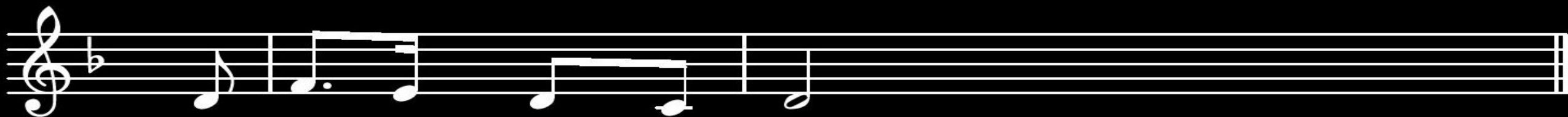
6 Loof nu de Heer met sna-ren-spel

en hef de tam-boe-rijn,

want Hij ver-los-te Is-ra-el.

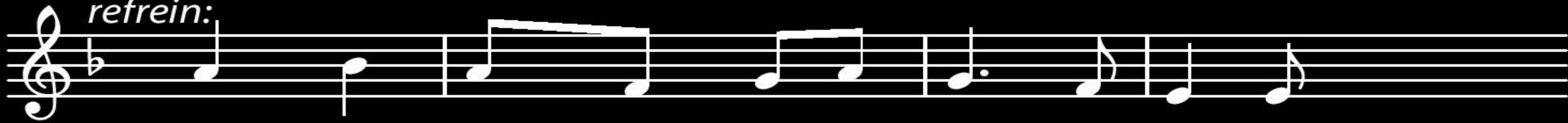

Ge-pre-zen moet Hij zijn.

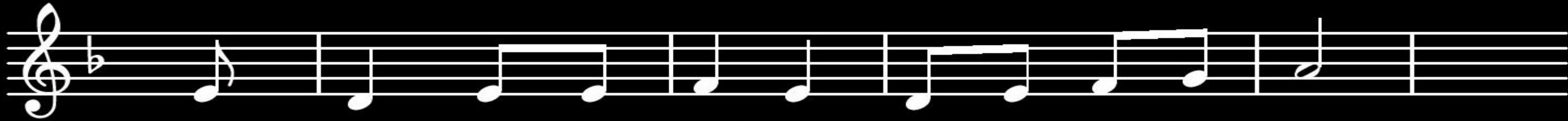
Refrein: allen

Allen

refrein:

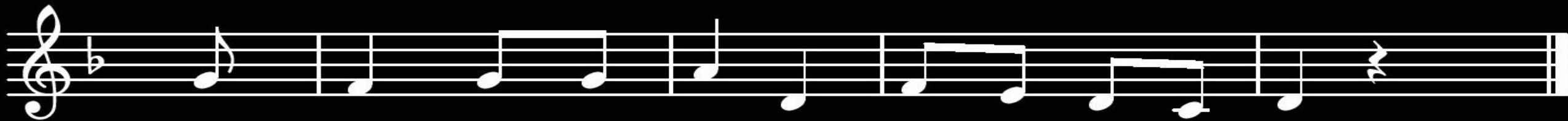
Zing de Heer, want Hij is hoog ver-he-ven,

het paard en zijn rui-ter stort-te Hij in zee.

Zing de Heer, want Hij is hoog ver-he-ven,

het paard en zijn rui-ter stort-te Hij in zee.

= *Stem* =

Lezing: Jesaja 40: 1 - 8

40¹ Troost, troost mijn volk, zegt jullie God.

2Spreek Jeruzalem moed in, maak haar bekend dat haar slavendienst voorbij is, dat haar schuld is voldaan,

omdat zij een dubbele straf voor haar zonden uit de hand van de HEER heeft ontvangen.

3Hoor, een stem roept:

‘Baan voor de HEER een weg door de woestijn, effen in de wildernis een pad voor onze God.

⁴Laat elke vallei verhoogd worden
en elke berg en heuvel verlaagd,
laat ruig land vlak worden
en rotsige hellingen rustige dalen.

⁵De luister van de HEER zal zich openbaren
voor het oog van al wat leeft.

De HEER heeft gesproken!

⁶Hoor, een stem zegt: 'Roep!'

En een stem antwoordt: 'Wat zou ik roepen?'

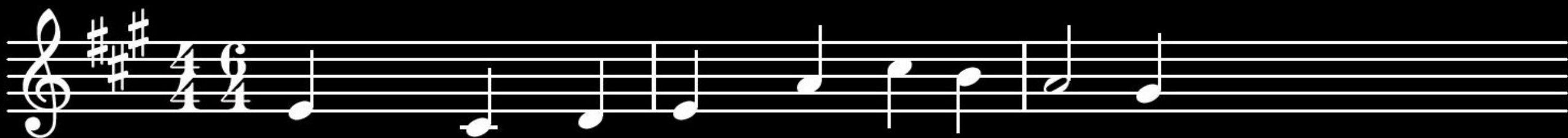

De mens is als gras, teer als een bloem in het veld.

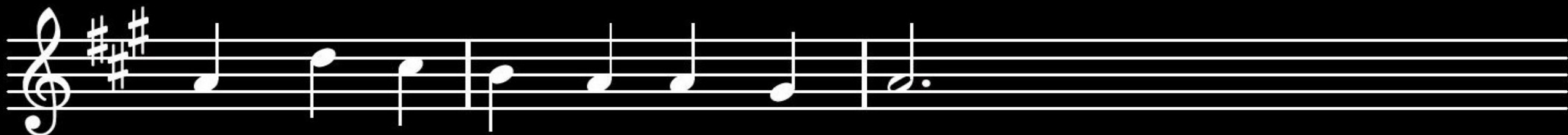
⁷Het gras verdort en de bloem verwelkt
wanneer de adem van de HEER erover blaast.

Ja, als gras is dit volk.'

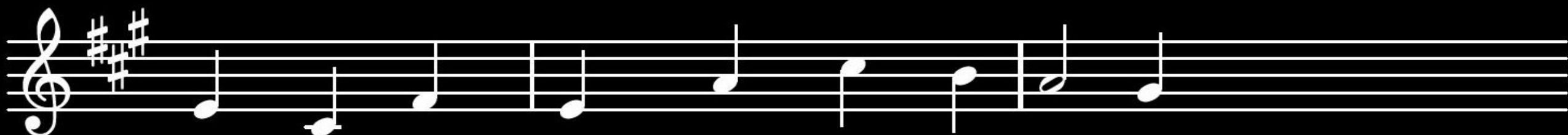
⁸Het gras verdort en de bloem verwelkt,
maar het woord van onze God houdt eeuwig stand.

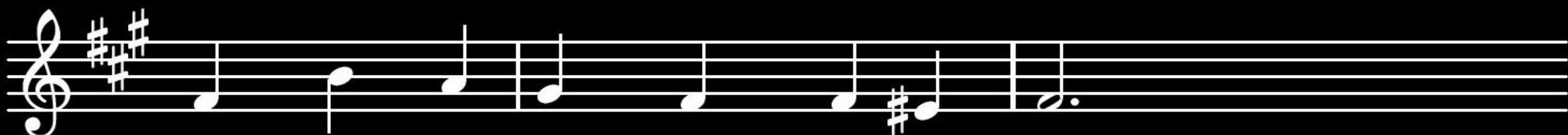
1 Heb dank, o God van al-le le-ven,

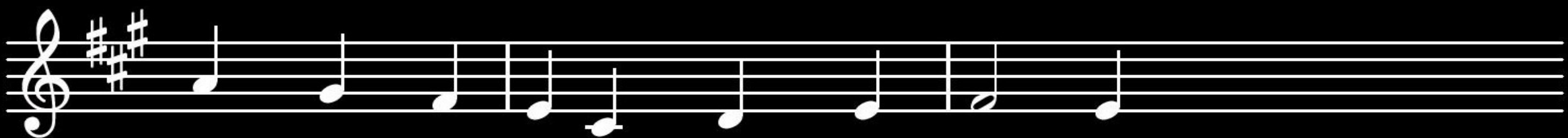
die zigt al-leen U-zelf be-kend,

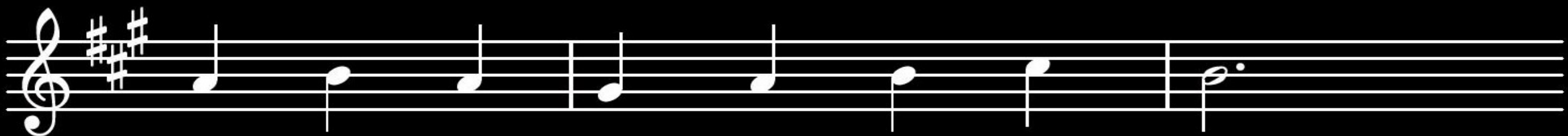
dat Gij uw woord ons hebt ge-ge-ven,

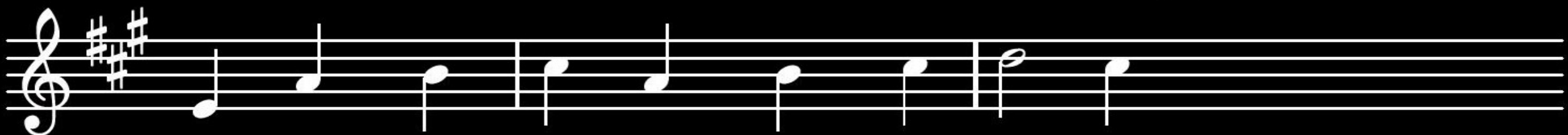
uw licht en lief-de ons toe-ge-wend.

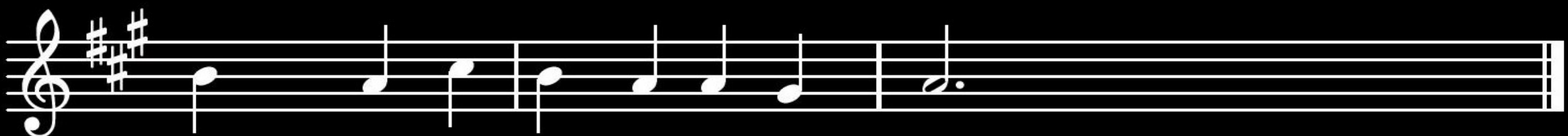
Nu rijst uit el-ke nacht uw mor-gen,

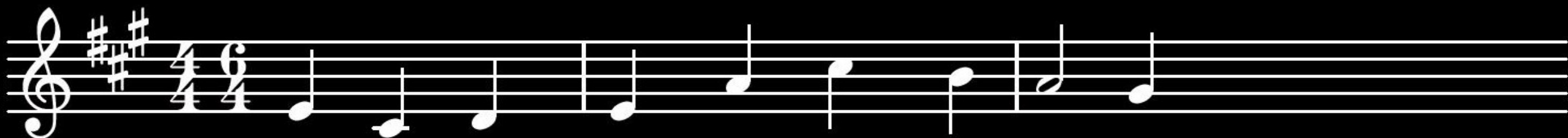
nu wijkt uw troost niet meer van de aard,

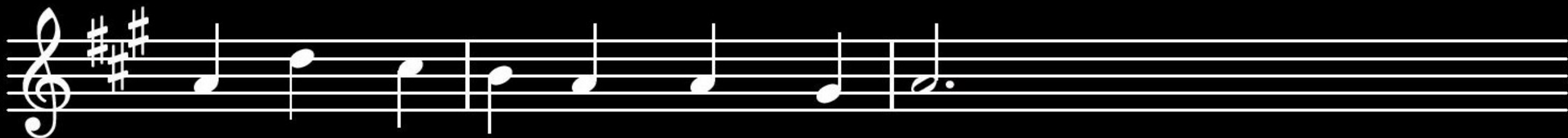
en wat voor wij-zen bleef ver-bor-gen

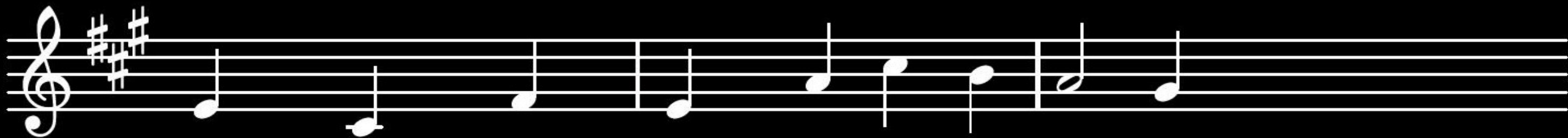
werd kin-de-ren ge-o-pen-baard.

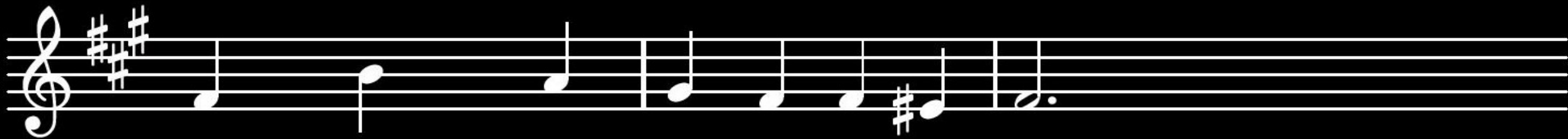
2 En of een mens al diep ver-lo-ren

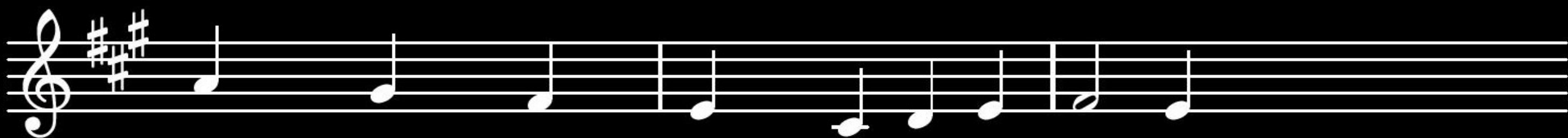
en ver van U ver-zwor-ven is,

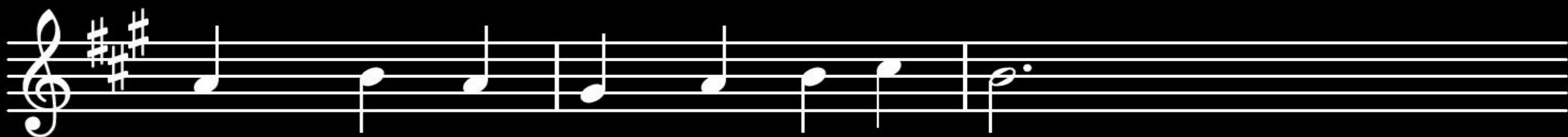
Gij noemt zijn naam, hij is her-bo-ren,

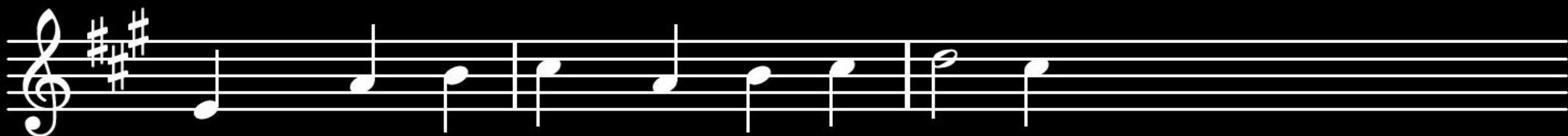
ver-nieuwd door uw ge-tui-ge-nis.

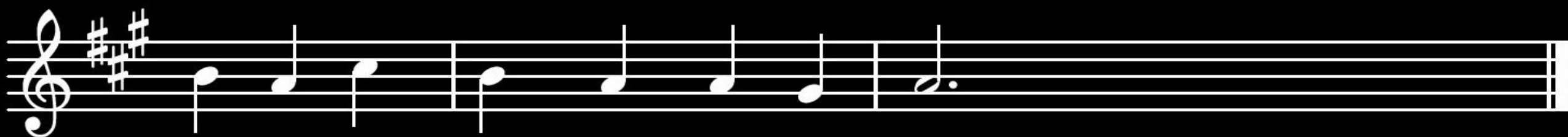
Uw woord, dat spreekt in al-le ta-len,

heeft uit het graf ons op-ge-richt,

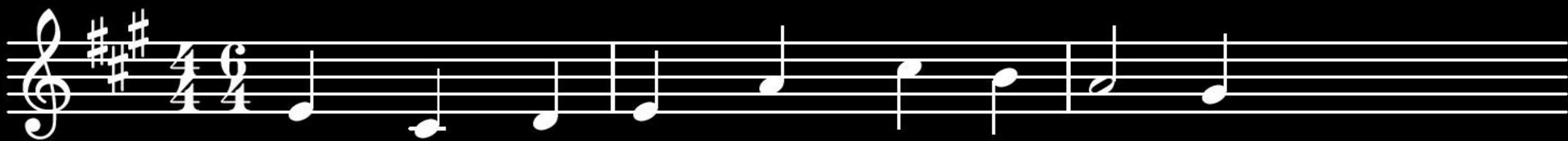

doet ons in vrij-heid a-dem-ha-len

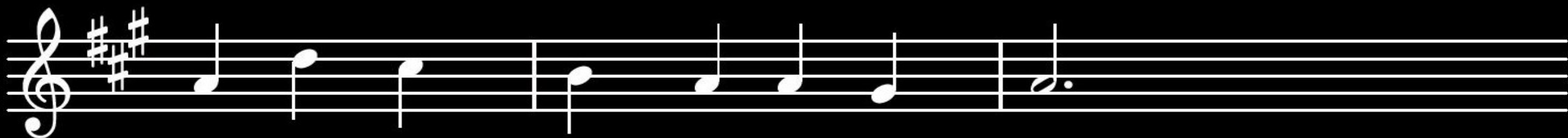

en le-ven voor uw aan-ge-zicht.

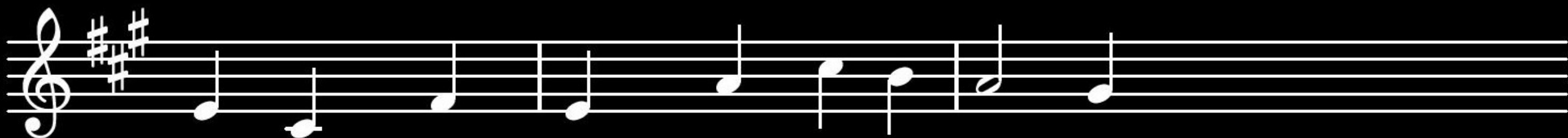

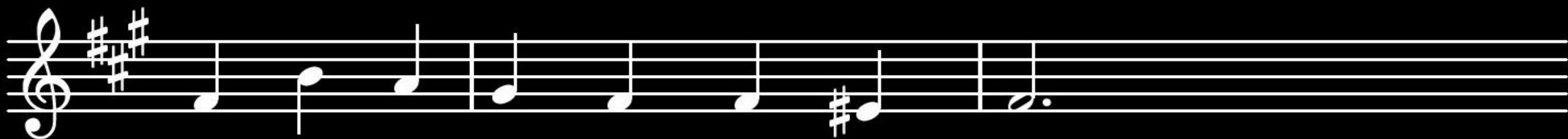
3 Ge-meen-te, aan wier aard-se han-den

dit he-mels woord is toe-ver-trouwd,

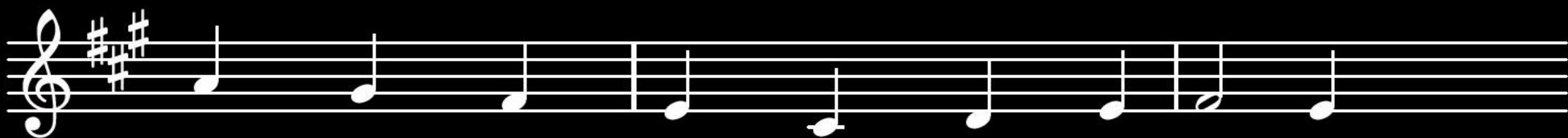

o draag het voort naar al-le lan-den,

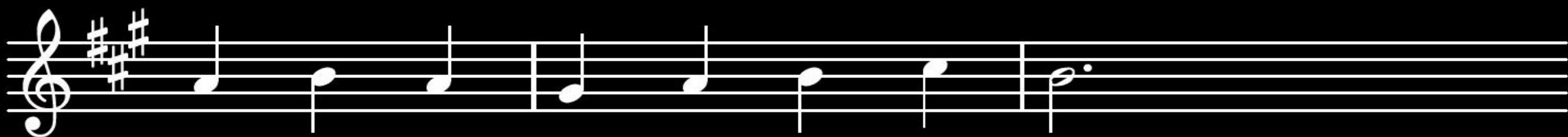

ver-me-nig-vul-digd dui-zend-voud.

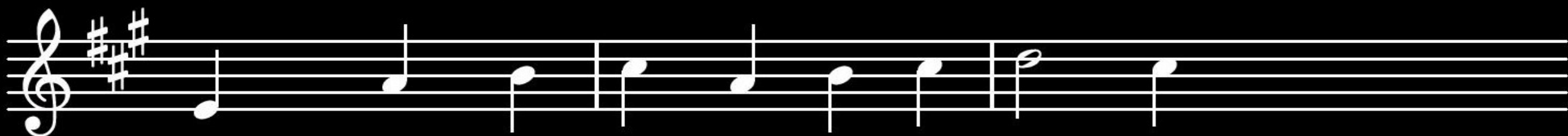

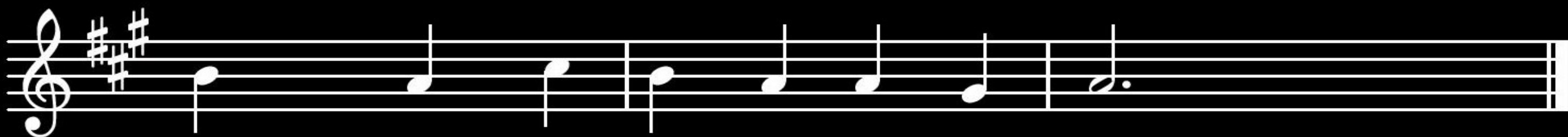
Een stem zegt: Roep! Wat zoudt gij roe-men

op men-sen-gunst of -heer-lijk-heid?

't Ver-waait als gras en wei-de-bloe-men.

Gods woord be-staat in eeu-wig-heid!

Stilte

Stilte

De lof van het licht

De paaskaars wordt
binnengedragen

Licht

= *Stem* =

Wij mogen aan de Paaskaars een lichtje aansteken

Wij mogen aan de Paaskaars een lichtje aansteken, terwijl wij zingen:

p
Als alles duister is, ontsteek dan een

mf
lichtend vuur dat nooit meer dooft, vuur dat nooit meer

p
dooft. Als alles duister is ontsteek dan een

pp
vuur dat nooit meer dooft, een vuur dat nooit meer dooft.

Gedachtenis aan de doop

Gedachtenis aan de doop

Water wordt in de doopvont uitgegoten

Water wordt in de doopvont uitgegoten

Dit is de nacht

= *Stem* =

Orgel en fluit

Orgel en fluit

Allegro uit sonate 1

(Jean-Baptiste Loeillet 1680-1730)

Allen gaan -zo mogelijk- staan

= *Stem* =

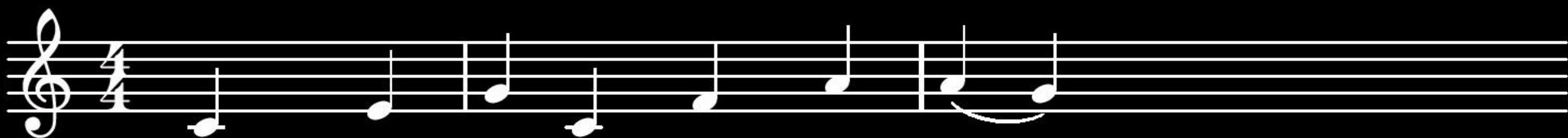
24¹Maar op de eerste dag van de week gingen ze bij het ochtendgloren naar het graf met de geurige olie die ze bereid hadden. ²Bij het graf aangekomen zagen ze echter dat de steen voor het graf was weggerold, ³en toen ze naar binnen gingen, vonden ze het lichaam van de Heer Jezus niet. ⁴Ze wisten zich geen raad. Plotseling stonden er twee mannen in stralende gewaden bij hen. ⁵Ze werden door schrik bevangen en bogen het hoofd. De mannen zeiden tegen hen: 'Waarom zoeken jullie de levende bij de doden?' ⁶Hij is niet hier, Hij is uit de dood opgewekt.

Dankgebed

Slotlied: 624: 1, 2 en 3

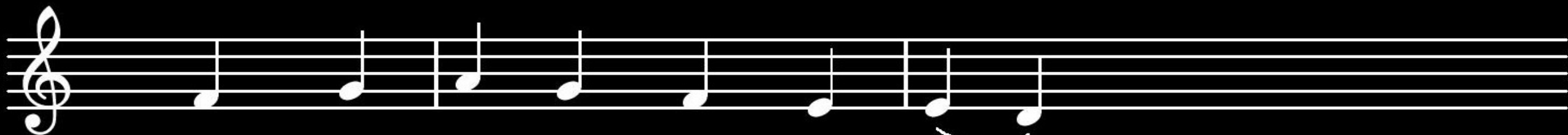

1 Christ-us, on-ze Heer, ver - rees,

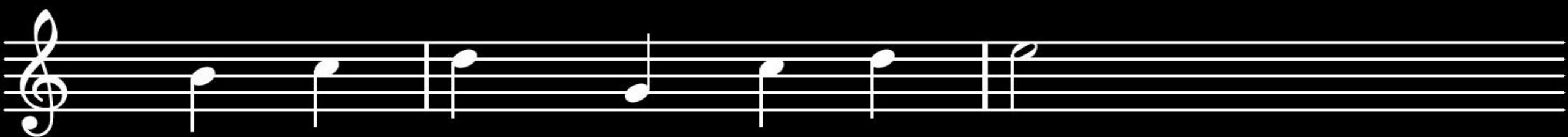
hal - le - lu - ja!

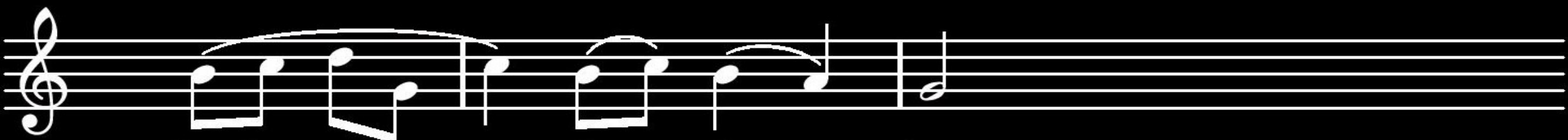
Heili-ge dag na angst en vrees,

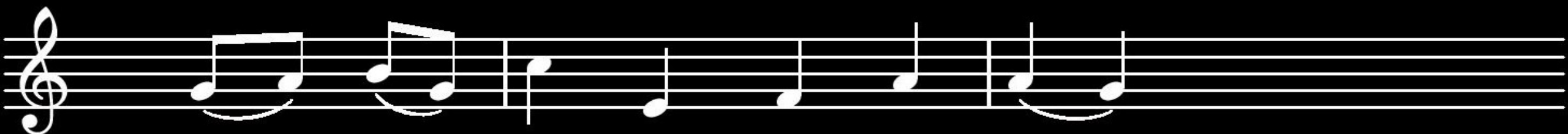
hal - le - lu - ja!

Die ver-hoogd werd aan het kruis,

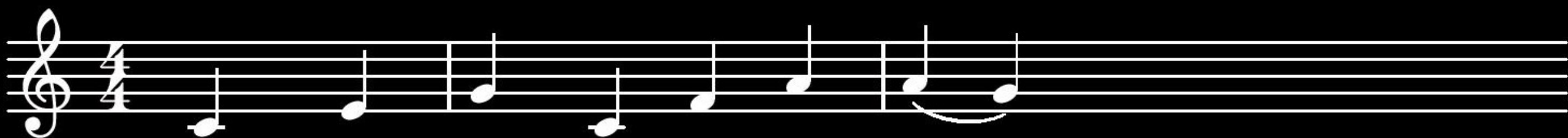
hal - - le - lu - ja,

bracht ons in Gods vrij-heid thuis,

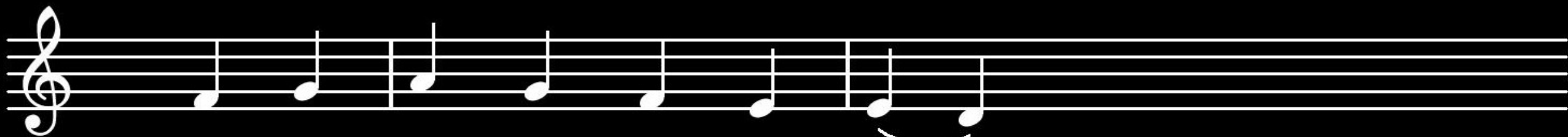
hal - - le - lu - ja!

2 Prijs nu Chris-tus in ons lied,

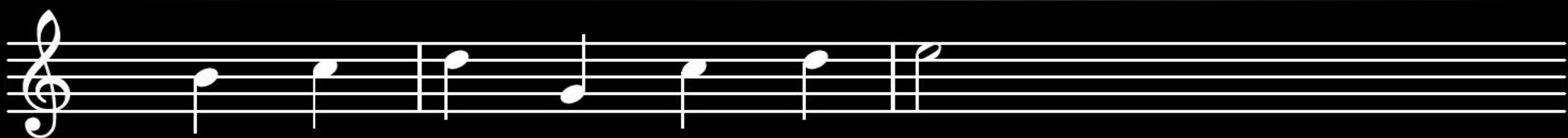
hal - - le - lu - ja,

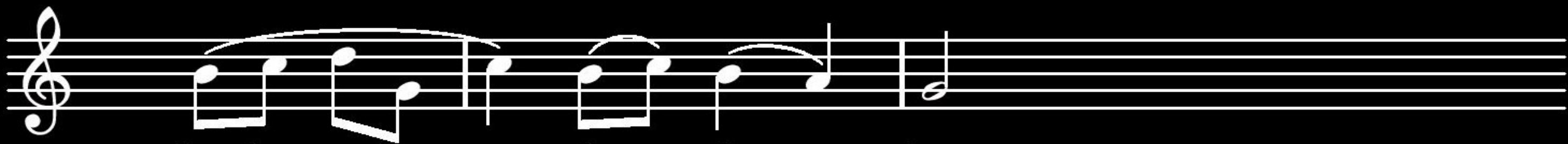
die in heer-lijk-heid ge - biedt,

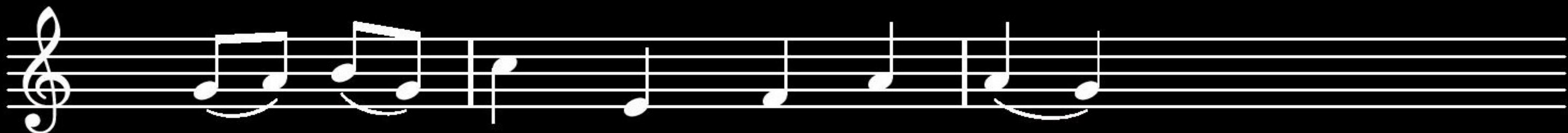
hal - - le - lu - ja,

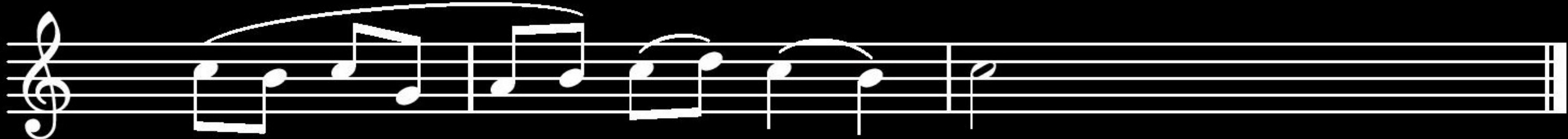
die aan-vaard-de kruis en graf,

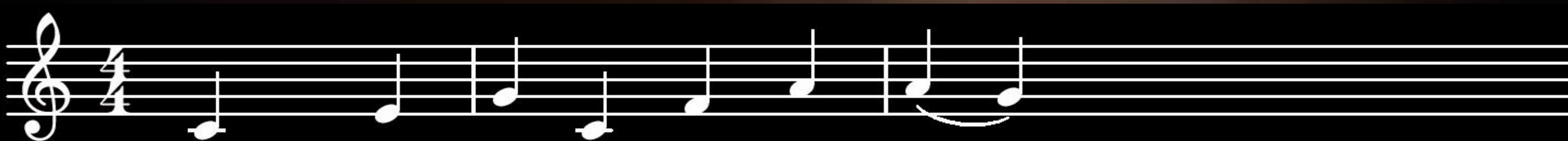
hal - - le - lu - ja,

dat Hij zon-daars 't le-ven gaf,

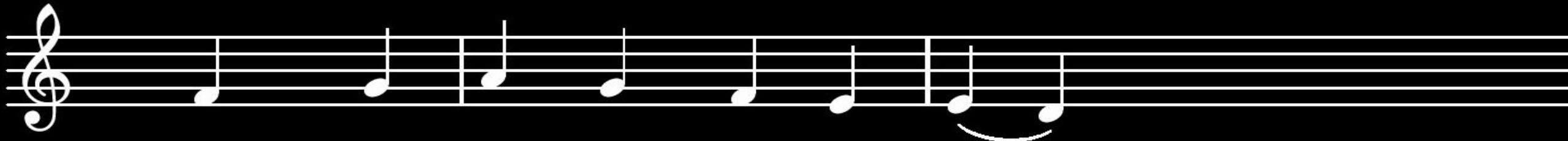
hal - - le - lu - ja!

3 Maar zijn lij-den en zijn strijd,

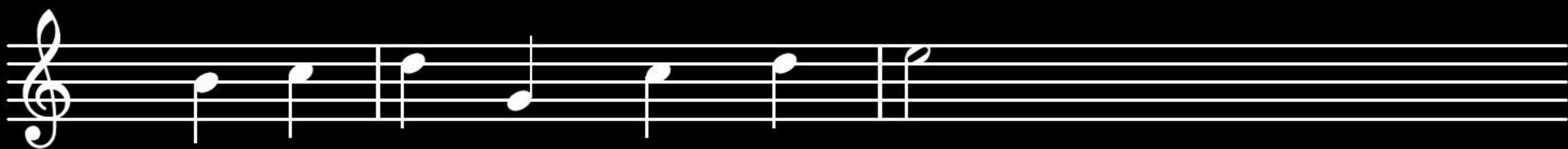
hal - - le - lu - ja,

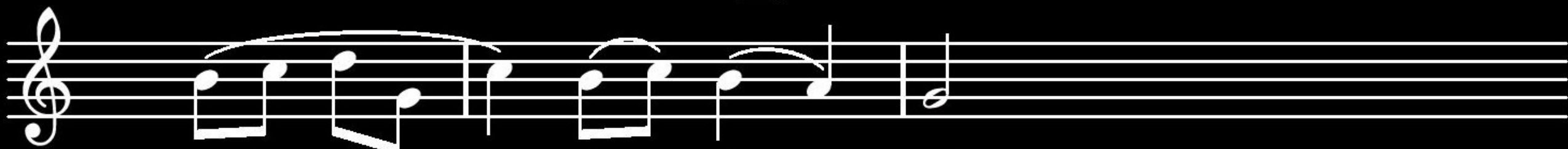
heeft ver-zoe-ning ons be - reid,

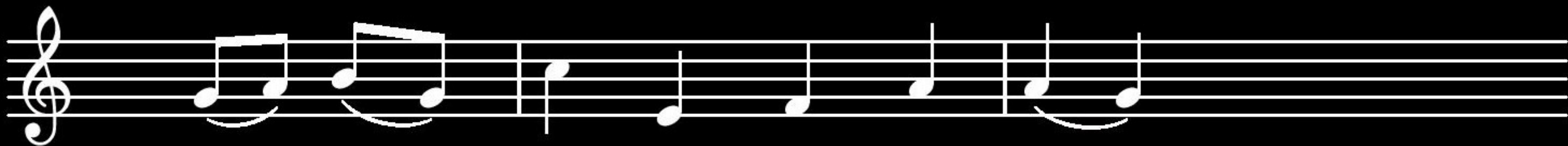
hal - - le - lu - ja!

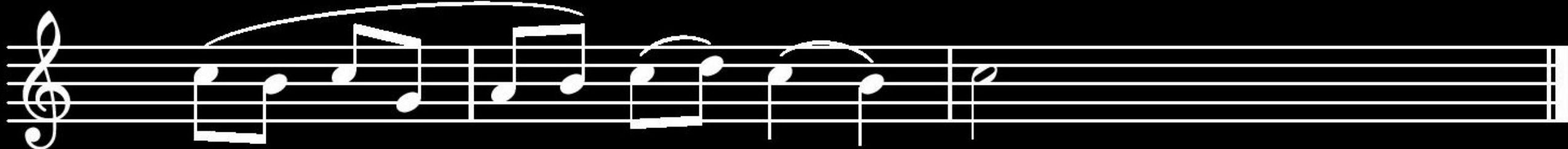
Nu is Hij der hemelen Heer,

hal - - le - lu - ja!

En - gelen jubelen Hem ter eer,

hal - - le - lu - ja!

Heenzending en zegen

